ANUL II Nr. 29. 3 LEI EXEMPLARU FOCȘANI 10 OCTOMBRIE 1926.

SPADA

PRIN ACEASTA SEMN VOM INVINGE

L A N C

DEVIZA NOASTRĂ
BRISTOS
REGELE
NATIUNEA

Organul Ligei Apărărei Naționale Creștine — Regionala „Unirea"

ABONAMENTE
Pentru orașeni: pe an 100 lei
Pentru sateni: pe an 150 lei

Cei mai teribili din dușmanii noștri, e IDEALUL, care lucrează cu o cărțile în mișunecarea Societăți oculte și Franc-masonerie!
Dr. N. C. PAULESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BULEV. MASCAR CATARGIU 22

Lumină orbilor

In anul anul 1924 apare broșura D-lui Al. Alexandrescu «Originile civilizației și evoluția societății. — ediția II. Este a doua ediție și abea întîmplarea face să ne cadă în mână. Cercetînd cuprinsul găsim cauza misterului. Este capitolul ultim «Panindaismul în care autorul foarte obiectiv pune problema jidovească. Este un sistem cunoscut deseori întrebuințat de unda ce nu iubește lumina — adevărul.

Citim cititorilor noștri paragraful în care autorul discută «antisemitismul» pe care jidovii caută să-l arate ca sentimentul urii de rasă.

„Analiza nepărtinitoare ne arată că așa zisul antisemitism nu e sentimentul urii de rasă, căci sunt popoare a căror ospitalitate este proverbială, ca Francezii, Românii, — și e o creațiune specifică a spiritului evreesc, aplicat din fire spre exagerare și acaparare. In realitate e vorba numai de o ciocnire de interese materiale între poporul evreu și popoarele nejudaice, conflict al căror motor este poporul evreu, *căci nu acele popoare au venit peste poporul evreu, ci acest popor pribeg peste celelalte popoare.* In adevăr, sleiți economicește într'o localitate, Evreii simt absoluta necesitate să pătrundă în alta, unde încep cu băștinașii o luptă, o concurență vitală pentru procurarea hranei, — lupta la început timidă, dar care în scurtă vreme ajunge de o intensitate extra ordinară. *Prin urmare, antisemitismul a izvorât din conceptiunea popporului evreu, din momentul când acest popor a venit în conflicte de interese economice cu popoarele nejudaice băștinașe.*

Toate popoarele au drepturi de o potrivă la banchetul vieții: dar instinctele cannibalice de acaparare ale oricărui popor, trebuesc temperate de rațiune și justiție și de puterea de rezistență a celor atacați.

Poporul și cârmuitorii care nu opun rezistență atacului, dau dovadă de lașitate și își merită soarta fără a se plânge.

... Și-și merita soarta fără a se mai plânge.

V. Oprișan.

ARTICOLELE DE FOND

Zilele trec, nopțile cresc și foile verzi scad ca tramoasele iluzii dintr'un suflet omenesc.

Articol de fond — debut interminabil, sfichiuiri gâdilitoare de ghiare cu grijă pilite; căci oricât de blajin ar fi pe avanul numai cât ai căuta să-i abați dela iesle, nu se poate obține dela un fel de sentiment de reacțiune de natură primitivă ce ar aduce cu o burzuluire ca de fiară.

Faptul e sfânt și concluzia simțită. Nu de lucă însă se încearcă agăriatul cu perii, ci dintr'un bun simț ce nu lasă ori nu trebue să lase de superiat prea mult ceior dela pasiv. I-ajunge zilei greutatea ei.

Și mai departe nu din stimă reciprocă ci dintr'un instinctiv simț reciproc de inclinare spre fard incomplexitiate după cum s'a epocal și-i obie lui pământului. Se linde ase sfa cu picioarele în iad și cu creștetul în rai. — Dacă aceasta însă pare inadmisibil sau neconform drumeagului ce se urmează, edică a se spune și supune unei acleeași și iat acelei și căi drepte ori nedrepte, inseamnă că nu s'a încercat nici măcar un gazetar să vadă că trebue să se fondeze pe un articolul de fond un șir neintrerupt care de fond un șir neintrerupt care să rupă cu lipsa de metodă și care să incerce un ciclu rânduit de vederi și idei ce pot să rezolve aspiralii. A căuta un fond șirul articolelor de fond și cel puțin greu, de nu chiar imposibil.

Căci ce-o să spună alta decât că ciocul generalului ține ech lipsă intre incompetențe și chelia din care se va confecționa o sănie de cioci și care foarte sigur se poate porni pe gheață sau pe copcă cu toată capitala sau provincia. Ori o să se cânte ca D. G... cel ce și-a pierdut lambalul tot căutându-l a dat toman e Parpanghel, din norocire însă nu pesle o armură ci peste iesle ce-l despăgubește cu vârf și îndesat de vremurile când îi luna și fulgera în roș, galben și albastru. Sărmano tinerele, câl esti de compătimit cu întocarea ta! când vei obține din mi la pântecelui mintea D-lui G... cea de pe urmă? Vei de voi bicelișiți și așa mai departe. Articolul de fond nu-și la fond altă sarcina decât o ne arăta o haină nouă și pe față și pe dos, îmbrăcată pe o față sau pe cealaltă după abundența transpirații unei nopți albe până ce în sfârșit și fericitul autor se-și capele tuvarea să se felicite prin strângerea proprilor mâini că a scăpat pentru încă o zi de datorie.

Și esifel în fiecare dimineață în dreptul începutului fiecărei gazete cu regularitatea asasinantă a mulțului simț practic de-a nu rămâ fără să nu pe rii, debutează zilnic *articolul de fond:*

Iată deci fondul articolului de fond, colidian inregistrator ce-și prolifează la infinit pare-se cu lungimea vetii de o zi viaței efemere.

Adică îrește ca o ice-i steril și pripit se mulțumește cu ceeace se chiamă ireșator. Și apoi le-ei prins odată în laț ca Dl. G... sau ca orice gazetar de meseria ce e prins a mîinii de dragul absenței nemotivate, i greu e ieși din comun.

Articol de fond, articol de fond! ar exlama trist cineva care ar vedea serios și care ar smulge unuia din cei atinși exlmația. O sancta simplicitas! pentru care ași exlama eu:

Sărmane și cuplite friguri de autor.

Oare n'ar fi de dorit ca singur măcar articolul de fond să ne scutit de fugara telegramă gazetărească.? Ca singur să formeze un stil ce s'ar putea numi gazetăresc? Iar ca exemplu, da numai ca exemplu doară să se ia la rost, bineînțeles cu rostul omului capabil o operă mondială ca de ex. Emil ul lui Rousseau și în chipul acesta să se învețe învățând pe alții. După aceasta oamenii cu închipuire mai îmbelșugată vor adăuga recenzii ori texte cu șir și cu fâlc, fiindcă singurul care va impune gustul de citit și studiu serios și cuit în masele poporului va fi gazetăria.

T. Milcovie

Terține pentru un cititor

Un dragon cilibru-antisemit, fie-din scoarțe fie-din mit — nesocotind cu ce este-ciudat, colaborează neprin-A Uzina de Cultura din Dima.

N. R.

In proză'n vers scriem lustrel,
Suntem o simplă trinitate:
A Cosma, Condrea, Han Dintei.

Avem trecuturi prea bogate
Cu falsuri și excrocherii,
Nici alte grele mari păcate.

Trei oameni tineri. Trei copii
Veniți prin simpla întâmplare,
In lumea plină de prostii.

In lumea—aceasta—atât de mare...

Han Dintei

Insemnările mele

După un an de luptă continuă, în care timp gazeta distrusă de cenzură a fost și suprimată, am încheiat bilanțul cu un deficit de 20892 lei — Unii oameni bogați — care ar avea datoria să ajute scopul, *idealul* sublim pentru care atâția s'au sacrificat — nu ne achită nici măcar abonamentul, după ce au avut bunătatea să ne cileească atâta timp.

Nu mai comentez căci e prea dureros.

La sosirea Generalului Averescu în capitală— după **„Succesul"** dela Roma— a fost un mare lămbălău.

Pupături, grohăeli, care vroiau să pară ciceronice, și lume, lume...

Toatea aceslea m'au făcut și mai răsfoesc amintirile de sub ocupație ale d-lui Bacalbașa unde printre altele e scris: „Generalul Averescu este mai mult un felș de cât un om popular".

„Frica mi-e că nu i nici felș, ci doar pur și simplu... militar.

Ai noștri. Trăiască jandarmii!

Odinioară ilustrul *Cicero* exclamase: *„o tempora, o mores"* Dacă ar trăi în România patria damelor vuiaiate și extra decolate — cred că văzând pe trădătorul Stere, frate bun cu hingherul Lupu, lăfăindu-se și jubilând în țară pe care au vrut și vreau s'o transforme într'un cadavru, ar exlama:

O, timpurile lui Moriți!...

a. co.

Politică de expansiune și supremație

Comedia Pacifismului. -- Inarmarea popoarelor, Pregătirea Noastră

In timp ce toți se pregătesc pentru revanșă și expansiune, noi ne pregătim cu pacifism.

Toți învinși și chiar învingătorii rămnesc la noi extinderi teritoriale.

Din zi în zi prinde tot mai mult teren, aceasta politică. Peste acest fapt de o importanță vitală pentru noi, opinia publică și mai cu seamă presa noastră, trece cu multă ușurință.

Pe urma îndrumărilor anumitei prese, ce ascunde anumite scopuri, ne-am obicinuit a nu mai aspira la nimic, ca și cum neamul nostru nu ar mai avea nici un ideal de acum înainte.

Un singur fapt trebue să reținem: „stăpânitorii de eri și toți inamicii noștri ne urmăresc și se pregătesc". De acela nu ne este permis să credem, dacă nu ne vom pregăti, că cela ce am realizat noi, nu mai pot realiza și alții!

Cine poate avea naivitatea de a crede că actuala înfățisare a Europei și actualele tratate de pace vor avea caracter de veșnicie?

S'a zis că războiul este pentru eliberarea popoarelor și pentru formare de state naționale. Astăzi constatăm că numai unele popoare s'au eliberat; altele gem sub diferite dominațiuni.

S'a zis că nolle țări vor fi formate din națiuni în sensul strict al cuvântului Iarăși un neadevăr! Ce înseamnează formarea Serbiei din Sârbi, Croați, și Sloveni? Când acestia deși Slavi, totuși se deosebesc între ei, cum ne deosebim noi de Italieni sau Spanioli. Ce înseamnează formare Cecho-Slovaciei din Cechi, Slovaci și Ruteni, cari deasemeni sunt națiuni distincte între dânsele?

S'a mai zis că țările vor fi strict naționale prin însuși formația lor și ca atare cu deplină suveranitate națională. Iarăși un neadevăr. Ce înseamnează clauza minorităților în unele țări zise naționale? In cazul acesta ne întrebăm, unde este ideia de stat național care trebue să fie suveran? Iarăși alt principiu pentru care se justifica războiul, atacat!

Ce fel de eliberare ne-a dat războiul trecut, prin marii aliați când popoare întregi se sbat astăzi sub stăpânirі străine ca ale Imperiului Britanic, Franței, Italiei. Rusiei, Cechilor, Sârbilor Bulgarilor etc.

Unde este principiu de autodetermînare a popoarelor, când țărilor nemțești Austria și Germania nu li se permite unirea pentru că prezintă, ce-i drept, un pericol?

Ce fel de state naționale s'au creiat în centrul Europei când cea mai mare parte din ele sunt legate de mâni și de picioare prin clauza minorităților, de către popoarele mari?

Liga formată din inițiativa marilor aliați, n'are alt scop decât acela de a menține și impune situația creiată de ei, în folosul lor.

Strigă în gura mare pace și desarmare, în vreme ce Irlandezii Egiptenii, Rifanii, Sirienii, Inzii, Slovacii, Croații, o parte de Români și mulțimi de națiuni din Rusia, îndură din greu jugurі străine și nu li se dă îndepedența; iar ei se înarmează până în dinți, mărindu-și înspăimântător flota navală, aeriană și armate de uscat!

Din tot jocul politic al statelor europene costatăm că astăzi se urmează aceiași politică de inaintea războiului: *politica impusă de condiții de existență ale fiecărui popor în parte.*

In ce nepriveste pe noi trebue să reținem următoarele:

Popoarele mari aliate au urmărit interesul lor asigurându-și existența și supremația.

In numele libertății popoarelor au impus țărilor învinse acest principiu ideal, neaplicându-l însă și popoarelor de sub stăpânirea lor. Micilor aliați le-a știrbit suveranitatea națională prin clauza minorităților, clauză ne admisă și pentru minoritățile de sub stăpânirea lor, dând astfel individual nollor state naționale, caracterul de state cosmopolite, după tipul fostei Austro-Ungarii.

Dece nu există o clausă a minorităților pentru Germanii din Alsocia și Lorena? Dece nu există o clauză a minorităților pentru Germanii din nordul Italiei? Dece nu există o clauză controlabilă de către alte țări, pentru popoare de sub stăpânirea engleză? De ce nu există o clauză a minorităților pentru Românii din Iugo-Slavia, Bulgaria, Grecia Albania și Ungaria?

Iată în ce se rezumă întreaga politică pacifistă europeană. Fața de aceasta politică reală, avem datoria și noi să trecem de urgența la o politică severă și strict naționalistă.

Umanitarismul, pacifismul desarmarea s'o lăsăm celor ce o propagă.

Sp. POLIACU

„OPINIA"

„Ziar politic cotidian"

La Iași apare zilnic **Opinia**, în capul foii vezi că e bătrână—Anul XXI—și cu totul original(!). Afară de adresa administrației nimic. Nici macar adresa tipografiei unde e imprimat, nici pe eternul ziarist responsabil caracteristic presei cu idealurile sfințite la haham.

De director nu mai întrebați.. Că o fi existând posibil, dar nu la lumina zilei ci după perdea.

Fiind împartial am cetit cu băgare de seamă întreg ghiveciu...

Am găsit câteva rânduri de-o sinceritate neobișnuită sub titlul de „*Victoria democrată*" un domn *Inter* publică":

D-l C. Stere, despre care se spune în ultimul timp că se va retrage din viața politică, nu părăsește arena Era imposibil idealismul și temperamentul lui de luptător nu-l ar fi îngăduit odihna resemnării.

Pentru democrația românească, revenirea d lui Stere echivalează cu o strălucită victorie.

Bun, așa o fi. Dar în cazul acesta invierea lui Max Goldstein cu ce ar echivala?!

I. Trotușanu.

Opinii despre jidani

Emil Faguet, celebrul critic francez, în lucrarea sa: „Discussions Politiques", se exprimă asupra jidanilor în modul următor:

„Jidanii au egoizmul familiar desvoltat într'un grad extraordinar. Din acesta rezultă că se consideră între ei ca membrii unei familii, și că nu se văd decât pe ei în lume și că se susțin în mod frățesc, generos, energic, cu presiune — în mod exclusiv sau aproape. Ei formează un sindicat, și iată adevărata cauză care dă naștere animozității mai mult sau mai puțin mare în contra lor. Se știe, și lucrul este adevărat, că nu poți să te atingi de un jidan, fără ca întreaga lume jidovească să nu îi ia apărarea cu o pasiune terribilă și adesea nedreaptă. Se știe, și este adevărat, când sunt numeroși și puternici în sânul altor națiuni, ei caută mai ales să favorizeze ascensiunea și puterea consângenilor lor, și că aceasta e puțin neplăcut pentru ceilalți. Ei sunt într'un cuvânt nesătioși, și anume nesătioși, în mod corporativ".

Deși nu este antisemit, Emil Faguet face aceste observațiuni care justifică sentimentul antisemit, mai ales la acele popoare la care jidanii s'au înculbat în număr foarte mare.

Din revista „Apărarea Națională"

Patria e pământul plămădit cu sângele și întărit cu oasele înaintașilor noștri. Pentru ca să fie o patrie trebuie să fie mai întâi religia strămoșilor, sfânta cumunicătură a sufletelor, calda adorație a acelora cari au fost și nu mai sunt decât țărână și oase.

Barbu Delavrancea

În cursul lunei Octombrie va apărea în orașul Focșani, complect reorganizată în anul II-lea revista „Freamătul", pentru literatură și artă cu colaborarea unor viguroși scriitori din generații tânără ca: Alex. Lascarov Moldovanu, Gr. Vâja, Const. Radu, Gabriel Drăgan, Al. Al. Leontescu, Gh Cardaș, Pîncu Constantinescu, N. Milcu etc. etc. și va oglindi în coloanele ei mișcarea culturală a Moldovei de sud cât și principalele informații curente din străinătate.

Desbaterile parlamentare.

Discursul D-lui Prof. Deputat I. Z. Codreanu

Alegerile la Putna

(In continuare)

In județul Putna, adică la Focșani Liga Apărărei Naționale Creștine scoate de mai multe luni un ziar săptămânal Intitulat „Lancea adică L. A. N. C. și fiind stare de asediu ar fi trebuit să se ducă la cenzură numărul pentru alegeri adică numai la cenzura diviziei, la comandamentul militar. A trebuit însă să se supună și cenzurei prefectului în timpul alegerilor, și d.prefect — aci este originalul— scrie pe foile date spre cenzurare, pune următoarea rezoluție foarte interesantă, din punct de vedere literar, de aceea vă voiu citi-o: „Aceste afișe — era vorba de ziar — atâtă și provoacă dezordinea în contra ordinei de stat: nu se aprobă. Prefect, Chițulescu.

După ce se gândește și mai citește ce era pe gazeta noastră vede: Ce ne fac jidanii? și alături: „Cum vom învinge". Văzând aceste titluri zice: mai trebue de pus ceva la rezoluțiune și adaugă: „Guvernul are grija să dea Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ceeace este a lui Dumnezeu. Ordinea de Stat fiind amenințată, nu se aprobă. Prefect Chițulescu.

D-lor, să vă spun dacă poate să fie vre o răsbunare, pentru tot ce vi s'a întâmplat în județul Putna, atunci de bună seamă că răsbunarea cea mai bună este prezența în frunte a județului a prefectului Chițulescu. D. Ministru de interne care este unul din cei mai valoroși și mai străluciți literați ai noștri, de bună seamă s'o fi gândit: bine, nu-l avem pe Caragiale acum ca să ne mai scrie pe Pristanda, dar în orice caz, dacă este un Pristanda atunci cei puțin în legenda populară să trăiască până se va găsi scriitorul care să adune toate acestea și să creeze o operă nemuritoare. Și ceeace vă pot spune sigur vă declar pe cuvântul meu, și poate să vă declare și d. deputat Granț, acolo toți oamenii din societate, fără deosebire de partid, și din partidul poporului nu au altă discuțiune seara decât numai despre rezoluțiunile pe diferite petiții puse de prefectul Chițulescu și despre diferitele lui cuvântări A ținut o cuvântare la o înmormântare — și o înmormântare, în orice caz, este doar ceva jalnic, însă pe tema cuvântării lui — a fost o adevărată veselie la tot județul Putna.

D. Octavian Goga ministru de interne: Este ceva patetic?

D. I. Zelea Codreanu: Este foarte interesant.

O voce de pe băncile majorității: Dar auntem toți veseli.

D. I. Zelea Codreanu: Aveți toată dreptatea și generațiile viitoare cari vor culege aceste lucruri se vor inveseli și mai mult. — Este singura satisfacție ce ne-ați putut-o da, și în interesul literaturii românești, eu vă îndemn mai mențineți-i acolo, că de bună seamă literatura noastră va câștiga!

Dar să trecem mai departe. Persoana prefectului de putna interesează foarte puțin pentruca el era un simplu executor, tot așa cum era executor în alegerea dela Reghin.

Și am aci declarațiunile celor ce au fost acolo!.

A! d-lor, cine are atunci răspunderea pentru toate cele săvârșite la Putna? O are al doilea pașă din țara românească care este colegul nostru d. I. P. Rădulescu dela Putna.

Prin urmare nu este chestiunea de prefect. D. Rădulescu a pus totul la cale, dumneaului are toată răspunderea și morală și de fapt. Deci trecem înainte. Fiind d-lor, stare de asedii, a trebuit să se ia autorizație pentru a merge în judet, întâiu autorizație dela comandantul diviziei, dar pe autorizații dela comandantul diviziei trebuia să se scrie și compania de jandarmi, dar mai ales prefectul.

Prefectul a scris și le-am aci, este de prisos să le citesc pe toate, pe autorizația diviziei: „se aprobă" prefect „Chițulescu".

S'a dat autorizarea pentru zilele de 9 și 10 Mai cu indicarea tuturor comunelor pe unde trebuia să treacă. Dar, d-orl s'a dat această autorizație atât de către comandantul diviziei, de comandatul companiei de jandarmi și de către prefectul judeșului, dar imediat ce s'a dat, a sosit la prefectura d. I. P. Rădulescu. A fost chemat locotenentul de jandarmi Georgescu și a fost o consfătuire între prefect d. I. P. Rădulescu, actualul nostru coleg și locotenentul de jandarmi Georgescu.

Și-au zis: „bine, autorizația este

Către tinerii bacalaureaţi

Se deschid universităţile! Multe sunt cărările pe care apucă tinerii bacalaureaţi! Pe calea dăscăliei puţini apucă însă!

Tineri cu inclinaţiuni chiar spre profesorat apucă astfel pe alte drumuri—spre *carieri bănoase.*—Bătrânii îi îndeamnă: „Viaţa e grea şi de ai bani ai de toate"—spun ei.

Calea dăscăliei o apucă asifel în cea mai mare parte numai fetele—dornice de zorzoane şi de panglici—precum şi o serie întreagă de nechemaţi, în lipsa altora. Ocupaţia principală a acestora este politica iar profesoratul este numai paravan. Rare sunt excepţiile.

Întreaga grijă a educaţiei generaţiilor viitoare cade în sarcina acestora.

Viitorul însuşi al neamului este astfel primejduit.

Astăzi când furtuna este în jurul nostru, când nimic sfânt nu se mai respectă, când luda se arată peste tot rănjind diavoleşte de reuşita operei sale drăceşti, astăzi când avem nevoe cea mai mare de oameni, dar mai ales de omul aşteptat de maţiune—*astăzi şcoala este în general în mâna unora ce n'au comun cu dânsa decât leafa ce li se serveşte la lună.*

Adevărata viaţă de profesor—este cea de apostol—nu de simplu lefegiu.

Astăzi, mai mult ca oricând, avem nevoe de apostoli care să semene în sufletele tineretului dragostea de muncă cinstită dar mai ales iubirea pentru tot ce este românesc.

Prin fapte însă—nu numai prin vorbe—căci de vorbe seci suntem sătui. Vorbele se duc—fapta rămâne. Ea este totdeauna urmată de cei tineri.

Cei ce simt că sunt chemaţi, s'apuce calea apostolatului. **Vor fi săraci în viaţă, dar cu toate acestea nimeni nu vor fi mai bogaţi în suflet de cât ei—cei ce vor scoate la iveală comorile de energie ale neamului românesc.**

V. Chi.

Uniforme.... Uniforme!...

Iniţiative. Decizii. Ordine.—Iată la ce rezumă uniforma şcolară... A! ba nu, mai e ceva... **Bani.**

Elevul sărac—căci pentru cel bogat *e o* simplă bagatelă—trebuie, *es muss* cum spune neamţul, ca pe lângă jerpelitele de cărţi, ediţii vechi, pe cari au studiat câteva generaţii, să-şi facă uniformă, fastuasa uniformă.

Rezultatul? Scrâşniri de dinţi, pesimismul prea timpuriu, incoronat de o tuse prevestitoare care isbucneşte strident din pieptul pipernicit, lacrimi pe obrajii gălbeliţi—urmările hranei insuficiente—cereri de retragere la toate şcolile din ţară, un şpor de funcţionari, şi restul înrolaţi în banda oamenilor fără căpătâi, haimanalele.

Şi toate astea la noi, la noi unde numărul analfabeţilor e dezastros de mare.

Guvernul îşi încunună opera. Măreaţă operă!...

Când mă gândesc la aşa zisa justificare a ordinului ministerial, obligativitatea uniformelor şcolare: *să nu fie deosebire între elevul sărac şi cel bogat; toţi îmbrăcaţi la fel..*—Dar de unde bani domnule Ministru?! De unde?!

Ecoul întrebărei se resfrânge singur, fără nici un răspuns.

Copii de funcţionar, îmbrăcaţi până acum cu hainele refăcute din costumul jerpelit al tatălui, nu vor mai putea găsi nici această ultimă scăpare.

Într'un viitor foarte apropiat, pe băncile şcolilor se vor lefăi toate mediocrităţile bogate, scursura vlagei omeneşti. Va urma fatal, o serie de pedanţi-parazili—inconştienţi la chemarea patriei—care vor îmbogăţi cu banii babacilor diferitele tripouri, cu faimoasele lor *bule* şi mese de *écarté* sau *bacara.*

Cei inteligenţi, săraci, vor înmulţi şi ei mortalitatea. Domnul Simion Mehedinţi nu va mai putea spune «Numerus maximus» cum scria odinioară la *„Hiena"*.

Şi acum, câteva cuvinte pentru Ministrul instrucţiunei:

— Domnule Ministru, dumneata n'ai cunoscut nici odată mizeria. Ai fost şi rămâi acelaş *„băiat de famille bună"*. De v'ai scoboră Excelenţă în stratul micilor funcţionari, mahalagii şi ţărani, de pe masa cărora adeseori lipseşte şi acel *codru* de mămăligă sau pâine, de v'ai aplecа urechea la suspinele lor, cred domnule Petrovici, cred, că ne lângă subiecte literare, aţi căuta să svârliţi şi acel dezastros ordin al obligativităţei uniformelor şcolare...

P. Condrea

De la C. F. R.

O Dispoziţie tarifară absurdă

Ceia ce se petrece la C. F. R. face impresia că toţi şi-au perdut capul. Ne surprinde faptul mai ales când în frontea Consiliului de Administraţie e un fost D. G-l pe vremuri, de asemenea în frontea tuturor serviciilor sunt slujbaşi vechi şi nu pricepem cum se poate strecura dispoziţii tarifare care devin ridicole când e vorba să le aplici.

La predarea mărfurilor s'au aplicat întotdeauna şi se aplică şi acuma nişte etichete cu staţia de destinaţie. Pe vremuri erau tipărite şi totuşi nu intrau în calculul tarifar, acuma nişte bucăţi de hârtie, rupte la întâmplare ori de unde şi fără nici o formă, pe care scrie magazinerul cu creionul staţia de destinaţie (vă închipuiţi câţi de clitibli), le lipeşte pe colet şi pentru acest petic de hârtie C. F. R. încasează 2 lei. O bagatelă Domnule ce se bagă de seamă ai putea zice; însă veţi vedea că nu e tocmai aşa.

S'au predat la magazia unei gări un transport de 100 obezi de lemn pentru roate cu destinaţia pentru un oraş, distanţa de parcurs 50 Km. Se întocmeste scrisoarea de trăsură pe ea Redţionarul scrie: taxa de transport lei 100, taxa etichetaj lei, 200; ştiţi de ce e vorba.

De cele 100 petici de hârtie zise etichete lipite pe obezi.

Halal!! Bine mergem!! sigur la normalizare.

Viaţa este pe cale de eftinire; cu asemenea măsuri nici că să poate altfel.

Dar mă întind la vorbă şi pentru că nu voi a se trece aşa uşor peste acest lucru voi face o mică analiză de preţuri la o obadă:

O obadă costă 1 leu valoarea lemnului şi 0,75 bani lucrătorul care o ciopleşte şi o pârleşte (pe lângă ea rămâne faţă de C. F. R. şi el un pârlit), în total 1 leu 75 b. iar C. F. R. ia 2 lei pentru o etichetă.

Nu vi se pare Domnilor de la C. F. R. că e absurd, celace se face adică cum: proprietarul lemnelor şi lucrătorul care o munceşte o fasonează şi ia numai 1,75 lei; iar Dv. pe un petic de hârtie luaţi 2 lei?! aveţi dreptate!, am uitat că sunteţi singurul cărăuş în ţară îngrădiţi cu legi şi regulamente apărându-vă drepturile fără a purta grija îndatoririlor.

Spada

Citiţi şi răspândiţi ZIARUL

dată, dar să vedem cum împiedicăm această autorizaţie".

Şi atunci s'au gândit sau prefectul sau D-l Rădulescu, sau locotenentul de jandarmi că ar fi bine să fie împiedicată definitiv.

Şi împiedicarea definitivă trebuia să se facă printr'un fapt—veţi vedea ce s'a întâmplat—pe care-l voiu lăsa la judecata lui Dumnezeu şi a oamenilor.

Această constatare a avut loc la ora 12 în ziua de 9 Mai.

Imediat după aceasta, locotenentul Georgescu pleacă cu automobilul.

Se ştia precis şoseaua pe care trebuia s'o apuce membrii Ligei Apărarei Naţionale Creştine, împreună cu tânărul Corneliu Zelea Codreanu şi atunci, la câţiva Km. departe de Focşani, pe câmp soseaua este barată cu trei căruţi. Tot acolo se găseau patru jandarmi în frunte cu şeful de post Moţoş. Pe o margine a soselei erau doi jandarmi, pe cealaltă margine alţi doi iar la mijloc numai unul.

Acesta le iese înainte şi le spune: Nu aveţi voie să mergeţi mai departe. I se arăta că au autorizaţie dela comandantul companiei de jandarmi, i se arăta că au autorizaţie dela prefect, dela comandantul diviziei. O fi! Ie-a răspuns jandarmul, dar noi avem ordin verbal să nu vă lăsăm să treceţi mai departe. Li s'a răspuns atunci jandarmilor: dacă voi, ca ostaşi nu ascultaţi de ordinile şefilor voştri superiori, de ordinile scrise ale acestora atunci nu sunteţi altceva decât nişte bolşevici.

Şi au dat căruţele la oparte ca să treacă. Atunci jandarmii se îndepărtează aproximativ la 50 sau 100 metri departe de şosea şi încep a trage focuri. S'au tras noua încărcătoare. Între membrii Ligei Apărarei Naţionale Creştine era tânărul Corneliu-Zelea-Codreanu, Maior invalid Cristopol şi alţii. A fost evident un noroc a fost voia lui Dumnezeu că nu a fost lovit nimeni ei numai maşina a fost ciuruită de gloanţe. S'a vărsat benzina şi maşina a rămas pe loc.

A fost voinţa lui Dumnezeu să nu fie omorât tânărul Corneliu Zelea-Codreanu, asupra căruia s'au tras în special aceste nouă încărcătoare. A fost voinţa lui Dumnezeu şi a fost un noroc, nu pentru Cornelin Zelea-Codreanu, şi nu pentru mine, şi nu pentru ştiu mama lui şi nu pentru fraţii şi surorile lui pentrucă, în ceiace ne priveşte pe noi când am purces la luptă am fost hotărâţi şi suntem hotărâţi să ne sacrificăm viaţa până la ultima picătură de sânge. (Aplause pe băncile ligii apărării naţionale creştine).

Prin urmare nu pentru noi a fost norocul acesta, ci a fost pentru colegul nostru d. ". P. Rădulescu. Da! pentru d sa a fost un mare noroc.

D-le Rădulescu, deunăzi, pe culoarele camerei mi-ai recomandat pe fiul d-tale. Şi m'am bucurat când am văd-tale. Şi m'am bucurat când am văzut că ai un băiat frumos, voinic. Şi zut că ai un băiat frumos, voinic. Şi ori câtă adversitate există între noi ori cât va exista de aci înainte, pentru totdeauna, eu îţi urez din toată inima să-ţi trăiască voinic şi să fie român, în ţara românească slobodă! Şi tuturor acelora care aveţi copii la fel. (Aplause).

Dar nu te-ai gândit d-ta, ce aş fi spus eu, tatăl acestui băiat, ce ar fi spus mama lui, ce ar fi spus surorile şi fraţii lui, când unul dintre aceste gloanţe care s'au tras asupra lui l-ar fi nimerit s'au l-ar fi omorât?

Ori crezi d-ta că eram să-i cerem sosoteala prefectului d-tale Chiţulescu, care nu este decât o simplă unelta acolo? Ori nu crezi d-ta că, dacă mă arestai pe mine, ca să te aperi de mine, au ştiai că rămânea mama bătrânul, şi rămâneau fraţii lui şi rămânea cel din urmă dintre copiii din clasa II-a care ştia şi el să tragă care ştiu toţi unde şi cum sa tragă, pentru ca să răsbune o ticăloşie! (Aplause pe băncile ligii apărării naţionale creştine).

Voci de pe băncile ligii apărării naţionale creştine: Mai rămâneau şi membrii ligii.

D. I. Zelea Codreanu: Şi să nu crezi d-ta că nu rămâneau cel puţin o mie de inşi în ţara românească care ştiau să răsbune pe acela care are o anumită valoare în ochii lor şi ar fi fost asasinat (Aplause pe băncile L. A. N. C.).

Ei, d-lor d-voastră vă jucaţi cu vieţile oamenilor, trăgând snopuri de gloanţe asupra lor? Mai mult!

Le daţi autorizaţie cu toate pecetile şi ştampilele posibile, cu toate iniţiative pentru ca să-i atragă în cursă, să-i pândiţi şi să trageţi cu puşca ploaie de gloanţe, pentru a-i asasina. Ei, iscurile acestea nu se uită şi iscurile acestea,—să ştii bine d-le Rădulescu,—dacă nu te plătesc oamenii te plăteşte Dumnezeu din cer. Le plăteşte sigur. (Aplause pe băncile L. A. N. C.).

(Va urma)

Rugăm pe abonaţii noştri din Panciu a ne achita abonamentul ziarului pe anul expirat, increditând suma D-lui Nicolai Voinea.

Noutăţi

Italia. — **Guverul italian înţelegător profund al problemelor naţionale, a luat o serie de măsuri în scop de a-şi asigura şi consolida puterea în teritorile invadate de veneţieni. Astfel toate persoanele cu nume germane şi slave din provincia Triest şi Tirol trebue să-şi schimbe numele, cu ităliensţi.**

Care partid politic din ţara noastră are în programul său asemenea puncte? Ştim că şi noi, Dar mai ştim ce popor şi om românesc. Pînă cînd oare vom tolera sfidarea iuturor urmelor trecutului pe pămînturile noastre? Urechile cărui Român conştient suportă cu plăcere numirile: Storojinej, Kofman, Cacica, Techirghiol, Adam Clisi, Burăgănul şi toate ghiolurile — bairamdiurile, tătăruşile — uţurile şi — feldurile?

Turcia. — **Este bine de ştiut că Turcia fără învinsă, nu învingătoare ca noi, a fost în stare să-şi impue cu demnitate voinţa naţională în hăurul ţării lor şi să respingă cu energie toate pretenţiile şi condiţiile pe care Iocercau să le impue învingătorii şi unele ţări interesate.**

Astfel relativ la turcizarea complectă a ţării lor, au luat o serie de măsuri. Una din cele mai caracteristice este decizia relativ la populaţia localităţilor. Nici un oraş, comună sau cătun nu poate avea mai mult de douăzeci de procente de străini (minoritari cum ar veni pe limba noastră). Aceasta lege a stârnit bine înţeles mare nemulţumire în rândurile celor interesaţi. Dar legea s'a aplicat, făcându-se mişcări de populaţie în acest sens. Surplusul a fost eliminat din ţară, cazul cu grecii.

La noi în ţară unde oraşele, târgurile, pârţile marginaşe şi cuibul sâcului, sunt compect străine, se cuvine să aplicăm sistemul turcesc. Vom avea atunci o Românie românească şi tare.

Actualele partide politice, care contribue la înstrăinare, nu vor face această reformă. De aceia trebue ca opinia publică să se îndrepte şi să creeze curente noi, pentru a rezolva problema tuturor veneticilor dela noi.

Eu tăd, tu răzi, el rădel...

Dela lume adunate

Şi aici ghişeft.

Sura: Ti rog dija, să-mi dai îndărăt verighela. Nu mai mă logodesc; iau pe un allul.

Iţic: Numele şi adresa lui?

Sura: Ci, vrei dija să-l provoci la duel?!..

Iţic: Nu, vreau, să-i vând verighela...

Cum sunt el.

Deputatul ţărănist: Dă-mi un bilet de Stalul al II-lea.

Casierita: Pentru Hamlet?

Deputatul ţărănist: Nu, pentru mine...

Tot fiul mai tare.

Şulăm: (către fiul său care căzând la bacalaureat în România pleacă în străinătate să urmeze): Şmil, cupilul meu, tu când ei s ajungi dija, pui plicul cu adresa mee, la cutie fără să-mai strici ban pi hârtie şi iu voi şti dija c'ai ajuns.

Şmil: Ci spui tată, di ci să mai stric dijiaba mărcile. Iu am să pun plicul fără mărci la cutie şi când va veni ai să-i refuzi. a. a. b.

Camera de Comerţ în... România Mare

In ziua de 6 Oct. 1926 la Iaşi s'a făcut alegeri pentru Camera de Comerţ. Iată compoziţia listei susţinută de guvernul iuhuror. — *legalitatea!*

Leon Reichenstein, Leon Reicher, Ioan Zavaliţe, Victor Vinca, *Solomon Weissman, Isaak Pincu, Solomon Moscovici, Luis Polinger, Berman David, Osias Premisliander, Baruch Valter, Israel Biechman,* I. Iurist, *Herman Schneer, H. L. Segal, M. Nostuli, M. Spiner, Iancu Males. Avrum Pancekel, Iacob Macarof, Iancu Koppel,* Gr. Turcanu, Consl. Cerkez, *Osias Dracşineanu,* (?) I. Gh. Popovici, T. Vladescu, *Iehil Palaniu, Adolf Löbel,* Gh. Macri *Efraim Wainstock, Natan Weiciel, Emil Berghes,* Ioan Zamfir, *Moisă Frenckel,* D. Ion Dorojan, *Teivi Bilchis, Moisă Lipman,* Petru Tărziu, Ioan Tomiţă.

...Şi nu pricepem încă pentruce când sunt *cuşule şi Sâmbetele* nu poţi cumpăra nimic. Iar Dumnimiile cu toată legea şi sub ochii vigurosi ai poliţiei prăvăilie stau cu nerusinare deschise? Co Camera de Comerţ ca ces de mai sus încunoştinţă intoleranţa şi huliganismul nostru. „Liga Naţiunilor" ar putea să se sesizeze de nehipuitele pogromuri ce bântue acest colţ de Africă şi Barbusse să inspecteze Camera de Comerţ din Iaşi din care lipseşte doar rabinul dela Bujuşi sau Ştefăneşti pentru a n'o transforma în *havră.* Dar nu trebue să fii prooroc pentru a întrezări viitoarea Compoziţie a Camerei în care doar un *paradă-goi* îşi ia aere de comandant când în fond nu-i decât o simplă unelţă.

Tasse.

INFORMAŢIUNI

David Brück. Un an, doi, iată-l şi în al treilea. Incet, încet ca o şopârlă — sosit cine ştie de unde şi în urma cărei ştie care afaceri — a ajuns să se cuibărească la liceul din Focşani.

La liceu, pe străzi, în grădina publică, în diverse localuri îl poţi vedea şi totuşi trece neobservat.

Cu pardesul ancadrat cu cattanului, cu ochelarii pe rasul coroiat şi cu urechile conform rasei e gata oricând şi oricât a arăte semnele vastei sale erudiţii — o serie întreagă de diplome. Nu uită de asemenea să te pună în curent cu ultima broşură ce o scoate în latineşte.

E doctor doară în limba latină şi profesor la liceul „Unirea", iar reclama ce şi-o face este sistem *„caşer".*

Un echilibru este însă între ştiinţa profesorului şi a elevului. Profesorul ştiind prea multe (!) elevii les fără să ştie nici o bombă.

Când care va scăpa liceul nostru de această pacoste ce nu poate insufla nimic nob i în sufletul tineretului.

Din Focşani. In curs de trei-patru zile când pe vând au trecut în lumea morţilor trei doctori ai oraşului.

Dr. Moiseanu — medic veterinar al oraşului Focşani, Dr. Zaremba şi în urmă Dr. Donescu — medicul şef al spitalului judeţan.

Să le fie ţărâna uşoară!

Rugăm foarte frumos pe simpaticul nostru şi vrednicul luptător Dl. Gh. Chifigoi din Doftana Iţa Oţel ce să stăruie pe lângă colegii săi prieteni a ne achita abonamentele pe mult expirat.

Rugăm pe toţi abonaţii noştri ce credă că îi ne convine a trimite încasăr.

Ne-ar fi mulţumiţi ţăranii din Domnilor din Mera şi, nerăbdând sunţa D-lui Ivancu.

N. Geană Soveja, îam trimis de mult hârtia cerută, răspunde de primire. Suntem în aşteptarea rezultatului acelei hârtii.

Atragem atenţia notarului comunei Bolotesti-Frasche Tacu asupra atribuţiunilor D-sale din comuna ca notar şi chiar agent poştal.

Suntem informaţi că ziarul abonaţilor noştri din Bolotesti nu mai ajung la destinaţie.

Atât deocamdată! Spada

D-le Maior H. F. D. A. Roman. Ne-am conformat dorinţei şi acum aşteptăm.

Din Pancău, în ziua de 23 Sept. la ora 10 (Sâmbătă) o bandă de hidani în frunte cu Aron Barcovici a fiu v atacat în pana stradă oculat orăşului pe pasiţul cetăţean creştin Pavlach Cristian din comuna Cruc a d. Sus, bătându-l până la sânge şi poate l'ar fi omorât dacă din întâmplare nu ar fi venit agentul fiscal Dl. A. Stoica pentru a i scăpa din ghiarele bestilor.

Motivul nu l cunoaştem. Indeţ cât de la hidani care, când au văzut isprava au şpus că victimă l-ar fi forat un cleşte în valoare de 20 lei.

Pentru a-l ataca aşeşti 2 banditi au venit în urma lui distanţă de 600 m. de la prăvălie.

Starea în care era victima în urma bătăiei a fost constatată personal de Dl. Jud. Atanasiu în prezenţa D-lui I. Valverohi consilierul comunal în urma cărui D sa a dispus arestarea individilor agresori şi inch i r a acţiunea legale de ţre poliţia locală.

Aşteptăm rezultatul după care vom revenl.

N. Voinea

Iaşi, Sept. 1926.

NOTE

JIDANII ŞI NAŢIONALISMUL

La congresul minoritaţilor ţinut la Geneva în februarie trecut, unde mărturisirea românilor din Balcanii a fost admisă sub pretexul că nu este organizaţia unei partide politice, ne-a dat o lămurire de ideea naţionalism.

Era formulată de jidanul Motzism, este următoarea:

„Naţionalismul trebue să-şi dovedească autenticitatea demonstrând ca lea seamă nu numai de naţionalitatea sa proprie, ci şi de naţionalitatea altora.

In cifrele principiilor naţionaliste ce propagam înregistrăm cu satisfacţie teza lui Motzism. Declarăm ca suntem de perfect acord.

Noi admitem tesa după cum nu vom admite niciodată naţionalismul străin în România.

Naţionalismul nostru este expresia conştiinţei naţionalităţii Române care şi-a apărat teritoriu nostru în decursul veacurilor şi este cărui bunuri nu le vom împărţi cu nimeni.

Jidanii în Palestina dacă i vor primi Arabii, în Uganda, sau unde le este ţara pe care o-au aparat-o în cursul vremurilor şi Românii în România.

Focşani acolo chiar ultra naţionalism căci nu ne interesează. Noi de asemenea vom face ultra naţionalism de noi şi nu-i interesează.

Iata ca rezulta perfect acord între naţionalismul nostru şi naţionalismul lor.

Aceasta este concluzia logică!

Dar teza jidanului Motzism, nu se împaca cu concluzia logică a dreptului naţionalităţii. Cauzi este bine cunoscută.

Ideia de naţionalitate pentru jidani nu se confunda cu ideia unui anumit teritoriu, care se chiamă ţara. De aici şi conflictul.

Ştim ca jidanimea are interpretări speciale ce convin naţionalităţii lor parazitare fipsite de un anumit teritoriu. Realitatea naţională însă nu admite acest paradox.

Libertăţi şi drepturi egale cu ale Românilor, nu pot să existe pentru nişi un pripăşit venetic dela noi, şi cu atât mai puţin pentru jidani.

România trebue să devie românească. De aceia vom elimina absolut pe toţi jidanii.

Recunoaştem naţionalitatea fiecăruia în ţara lui, lată autenticitatea.

Sp. Poliacu.

Dela 12 Septemb. a. c. şi-a reluat Consultaţiile

Dr. Em. DARABAN

MEDIC DE SPITAL

Specialist în boli şi operaţii de nas-gât urechi în fiecare Duminică dela 3-6 p. m. la Institutul de Surdo-Muţi vis-a-vis de Spitalul judeţian

FOCŞANI

„Viaţa Romînească"

IAŞI — SOCIETATE ANONIMĂ — IAŞI

Atelierele Strada Alexandri No. 3 — Librăria Strada Lăpuşneanu No. 34.

Institut de Arte Grafice Editură :: Librărie :: Papeterie

Recomandă Atelierele sale, onor. Public, doritor de lucrări grafice. Se execută cu acuraţeţă şi promptitudine tot felul de lucrări ca: Ziare, Cărţi, Teze, Reviste, Broşuri, Registre, Bibliorapte, Scrisori cu entête, Cărţi de vizită, Invitaţii de logodnă, de nuntă, Bordeauri, Facturi, Carnete asoache, Placarde, Afişe, Tablouri. Intr'un cuvânt tot ce este atingător de ARTA GRAFICĂ.